

PROVAS je pro Vás.
Pro všechny ty, kdož
chtějí být v obraze.
Jako symbolický
provaz svazuje
všechny lidi
se stejným zájmem,
se zájmem
o naše údolí.

PROVAS

INFORMAČNÍ OBČASNÍK PODBRDSKÉHO ÚDOÍ

Co chcete číst?
Napište nám to!
Napište nám to na
lístek, označte zře-
telně názvem
PROVAS a vhoďte
do naší schránky
na Obecním úřadě.
Děkujeme.

ZDARMA

17. LEDNA 2003

ROČNÍK II, ČÍSLO 1

Vážení čtenáři!

Ríká se tomu děja vu. Najednou máte pocit, že to, co se právě odehrává, už znáte, že už se to někdy stalo. Věda vysvětluje tento jev jako jednu z mnoha iluzí, kterými nám mozek čas od času zpestřuje život. Vnímání skutečnost je prý při zpracování v mozku chybně časově zařazena a vzniká tak dojem, že sledujeme děj opakující se do nejmenších detailů. Možná máte právě teď podobný pocit. Takové malé lednové děja vu. To, čemu se říká děja vu, většinou brzy odezní. Rozum získá převahu nad pouhým zdáním, iluze dříve viděného se rozplyne a zbude jen zvláštní zážitek s francouzským jménem. Většinou. Ne vždy. Řekl bych, že vás ten neodbytný pocit, že už jste lednové číslo Provasu jednou četli, tak rychle neopouští. To má, jak dobře víte, prostý důvod. Tomuhle se totiž neříká děja vu, tomu se říká druhý ročník. Je to téměř neuvěřitelné, ale je tomu skutečně tak. Váš zájem o Provas byl natolik velký, že dokázal udržet redakci v chodu, váš zdravý hlad po informacích nás nutil měsíc co měsíc psát nové a nové zprávy, reportáže, pozvánky, ankety, úvodníky... Kdybychom ještě chodili na základní školu, určitě bychom dostávali spoustu jedniček ze slohu, protože trénujeme opravdu pilně. Ale místo známek nám bohatě postačí odezva od vás, čím silnější, tím lépe! A nemusí to být jen odezva pozitivní, i konstruktivní kritika nás velmi potěší. Takže pište, mailujte, volejte... Celý jeden rok jsme tady pro vás. Snad to byl pro vás rok příjemný a zachováte nám přízeň i v tom příštím. Přejeme vám hezké čtení.

Jiří BOLINA

Jednota Osov bude mít nového vedoucího

Osov – Vedoucí prodejny Jednoty Osov paní Zdena Vlčková odchází ke konci roku 2003 do důchodu. V prodejně obětavě sloužila občanům od roku 1969, tj. plných 34 let. Patří jí právem dík a uznání ode všech spoluobčanů. Přejeme za všechny do dalších let mnoho zdraví a pohody v osobním životě.

Vlasta PETÁKOVÁ

Hospoda mění obsluhu

Osov – Po více než ročním provozování se rozhodli ukončit svoji činnost Marcela a Petr Novotných v hospodě „U hřiště“. Podle slov Marcely jsou oba unaveni jednak provozováním a zároveň také jednáním majitele objektu Sportovní klub Osov. O co se konkrétně jedná nechtěla bývalá hostinská sdělit.

„Budu dál provozovat hospůdku u kostela,“ sdělila Novotná PROVASu. Hospůdka bude mít otevřeno od středy do neděle. Ale i hospoda „U hřiště“ bude v činnosti dále. Odcházející nájemci oslovili v inzertních novinách zájemce o hostinskou činnost. Ti by se měli v Osově objevit tento týden. Výroční schůze hasičů a školní ples 17. ledna by tak neměli být nijak ohroženy a proběhnout dle plánu. (JoK)

Nový rok začal v bílém. Sněhové pokrývky a svátečních prázdnin využívaly hlavně děti. Všude se sáňkovalo, bobovalo a bruslilo. Nejinak tomu bylo i v Osově, kde jsme zastihli naše mladé spolupracovnice. Místo roznášení novin však sjížděly kluzké svahy. Foto J. KOZÁK

Podbrdsko uvítalo Nový rok STAROSTOVÉ PROZRAZUJÍ SVÉ PLÁNY DO PŘÍŠTÍHO ROKU

Podbrdsko – Skončil třetí rok třetího tisíciletí a život v podbrdských obcích se vrátil zpátky do všedních dnů. Jak kde oslavili konec roku a s jakým přáním a plány vstupují do nového jsme se zeptali některých starostů.

Osovní slavnosti většinou v kruhu rodinném. Buď sami doma u televize nebo u známých. Menší společnost se sešla v hospůdce u kostela. „Připravili jsme místa pro 40 zájemců,“ řekla Marcela Novotná. „Nakonec přišla jen polovina. Někteří se ani neomluvíli.“ Ale i tak se osazenstvo pobavilo při zpěvu písniček a hře na kytaru. Tradiční půlnocní sešlost na návsi oslavili půlnoc skřipelští. V hasičárně se zase sešli občané Vinařic. „Je to taková tradice,“ sděluje starosta Podubický. „Dříve jsme se scházeli v hospodě, než ji ruští majitelé zavřeli.“ V „Klubu občanů Lážovic“ se po půlnoci sešli i občané stejnojmenné obce. „Klub vznikl místo hospody a podnikli jsme kroky, aby dostal oficiální statut. Otevírat novou hospodu je v dnešní době problém,“ řekl první muž obce Ladislav Choc. „Přálí jsme všem našim občanům do nového roku hodně zdraví a štěstí na vývěskách. Děláme to tak každý rok.“ Choc by byl rád, kdyby si všichni uvědomili, že už 15 let se naše životy ubírají jiným směrem a v květnu se vstupem do EU se tento směr potvrdí. „Už se to neobrátí!“ končí Choc. V Malém Chlumu se Silvestr slavil posezením sousedů v objektu u hasičárny. „Odešel jsem ještě před půlnocí, nebývám v hospodě přes půlnoc,“ usmívá se místní starosta Jaroslav Routa. V domácím prostředí slavili i v Podbrdech. „Hospoda je

zavřená a tak není kde,“ říká starosta Karel Štátný. „Lidi byli doma nebo u známých, někteří navštívili zábavu ve Všeradicích. Já sám jsem byl v práci.“

Sivestrovské oslavy probíhaly i v neumětské restauraci. „Jaké to bylo, to nevím, nebyla jsem tam,“ řekla místní kronikářka Marie Malinská. „O půlnoci bylo nebe plné světél z rachejtli a to nejen v Neumětelích, ale v celém okolí. Vzduchem se nesl rachot a vytí psů.“ Do nového roku přeje většina starostů všem lidem hlavně zdraví.

A jaké mají plány v jednotlivých obcích? Starosta Skřiple Stanislav Cajthaml klade na první místo plynofikaci, stejně jako osovský Zdeněk Veverka: „Doufám, že se povede. Dále je na řadě kanalizace, vodovod... To je však hodně dlouhá budoucnost. Snad dostaneme nějaké peníze z EU.“ Obec by také ráda zahájila odkládanou přístavbu hasičárny. „Znovu požádáme o dotaci,“ říká Veverka.

V dokončení vodovodu vidí nadcházející rok chlumecký první radní Jaroslav Routa. „Přeji všem velkochlumeckým, aby jim tekla voda a byl jí dostatek.“ Přístavbu obecního úřadu má v plánu zastupitelstvo Podbrd. „Jednou z ní uděláme regulérní hospodu,“ svěřuje se starosta Štátný. „Dále bychom rádi rozšířili veřejné osvětlení. Ale těžko se plánuje, když nevíme kolik dostaneme dotace.“

Ve Vinařicích by rádi dokončili osvětlení kapličky a začali s opravou rybníka. Se žádostí o dotaci na výstavbu rozhledny na Bacíně se obrátí na mikroregion Horymír. Josef KOZÁK

Letošní rok bude pro zámek zlomový

MAJITEL OSOVSKÉ PAMÁTKY ČEKÁ NA EVROPSKOU UNII A SPŘÁDÁ PLÁNY

Ing. Emil Palivec, 45letý stavař, který se před pěti lety rozhodl opustit svoji kariéru a věnovat se naplno správě rodinného majetku. Pro čtenáře PROVASu připravil vyprávění nejen o prastrýci Václavovi, ale hlavně o svých zkušenostech a plánech v Osově. (PROVAS)

Na dvoře krále

Vznik jména Palivec se datuje k období vlády krále Václava IV. a pochází od slova "pálivci", což byli ti, kdož panovníkovi svítili pochodněmi na cestu. Máme svoje vlastní rodové znamení, které u příležitosti narozenin Václava Palivce obnovil a nechal zhotovit Viktor Palivec, správce zemských desek a archivář. Ve znaku je pět rodových plamenů, prostřední nejvyšší symbolizuje rod Matouše Palivce, prarodce rodu. Zajímavý je i baret, který znamená to, že "pálivci" nemuseli ho před králem smekat. Viktor též na popud prastrýce Václava zpracoval rodokmen od roku 1650. Zakladatelem rodu je zde historicky uveden zmíněný Matouš z Paliwa na Milínsku, od kterého se odvíjí všech pět rodových větví Palivců, tedy i naše větev zbirožská.

Ze Zbirohu do Osova

Když se ve třicátých letech minulého století rozprodávaly po pozemkové reformě takzvané zbytkové statky, rozhodl se můj prastrýc, Václav Palivec, pocházející ze Zbirohu, v té době pracujícího pro Colloredo Mannsfelda, investovat majetek do nějaké podobné nemovitosti a ze široké nabídky si vybral právě Osov. Podařilo se mu nejen povznést hospodářství, ale díky jemu i sňatku jeho bratra Josefa se sestrou bratří Čapků, se zámek stal cílem návštěv prvorepublikových představitelů kulturního, společenského i politického života.

Během druhé světové války zabrala fabriku a pivovar německá armáda a po válce byl prastrýc nucen dokazovat svoji loajalitu republice. Za tři roky přišel akční výbor a prastrýc dožil svůj život ve fořtantu u Lážovic. On vždycky jednal přesně podle zákona, odevzdal po Únoru vzácné obrazy, které pak zmizely, ale pro něho to byla jediná správná cesta, protože tak pravil zákon. Nikdy také neuvažoval o ilegální emigraci, ačkoliv nabídky měl. Vystěhoval by se jen legálně, ale to nešlo.

Těžké začátky

Když jsme pak v 90. letech restituovali majetek prastrýce, stáli jsme před rozhodnutím, jak majetek spravovat. Jednalo se hlavně o lesy, což byla největší hodnota. Sami jsme vykonávat správu nebyli schopni a nabídka Státních lesů nám připadala jako pokračování původního systému hospodaření před rokem 1989. A tak jsem se rozhodl pro samostatného lesního inženýra pana Škardu, který měl odpovídající reference. Bohužel se po letech ukázalo, že toto vůbec nebylo šťastné rozhodnutí, celá spolupráce skončila u soudu a řeší se nyní po trestní stránce. Nejhorší na tom je, že jsme vždy z naší strany k situaci přistupovali korektně a totéž očekávali i od druhé strany. Abych onu dobu trochu osvětlil, les není jako klasifikovaná ocel, která se prodává stále stejně. Les je živý materiál, může se zásadně lišit v ceně a mnoho věcí je velmi relativních. A právě proto zde musí být člověk, který je nejen zkušený, ale zejména morálně pevný nebo je do věci přímo zainteresován. Později něco prokazovat je v mnoha případech zcela nemožné. Nejsilnější impuls v roce 1997, kdy jsem odešel od prosperující zahraniční firmy, bylo pro mě dokončení restitučního procesu. V roce 2000, po krachu systému hospodaření

v lese, jsem musel situaci stabilizovat a napravit to, co jsme svojí lehkovážností dopustili.

Kdo nechtěl domov důchodců

Druhým stěžejním objektem restituce byl zámek. Bohužel restituci prováděl tehdejší okresní úřad, který zároveň byl i zřizovatelem subjektu provozující zdejší domov důchodců. A to byl druhý kámen úrazu. Neustále mi bylo

nás rozdělila nejen názorově a já opět neměl pro zámek využití. Byly zde další nabídky, ale byli to většinou spekulanti, kteří chtěli objekt koupit nebo využít způsobem, kterému jsem nerozuměl a který na mě nedělal dobrý dojem. A tak nakonec filmování bylo to nejlepší, co mohlo být. Díky jemu se udělalo spousta stavebních úprav, které vrátily prostory do pů-

Emil Palivec ve své kanceláři před bustou prastrýce Václava.

Foto J. KOZÁK

sdělováno, že okresní úřad nebude na domov doplácet a převede ho na obec. Jen pro zajímavost, náklady na jednoho obyvatele domova činily 10 tisíc měsíčně. Z toho si 3 tisíce platil sám důchodce, 4 tisíce dotoval stát a 3 tisíce doplácel okres. To by znamenalo, že obec by musela v rozpočtu najít každoročně 3 miliony. Osov by však nebyl schopen provoz zaplatit, sdružení obcí také nepřicházelo v úvahu a tak se začalo mluvit o přesunu do měst, do Hořovic a do Zdic, které by byly schopny provoz dofinancovat. V tu chvíli bylo zcela zjevné o osudu domova rozhodnuto.

Situace se změnila, když se blížil datum otevření nových domovů. Okres najednou změnil názor a sám žádal o převedení, aby mohl domovy důchodců provozovat sám. Což pro mě byla docela rána pod pás, protože vlastně jediný důvod, který mi byl dán, byl vlastně zcela anulován a já se pochopitelně cítil podveden. V tu dobu jsem cítil zejména se zaměstnanci domova důchodců, kteří žili v nejistotě a vlastně s nimi bylo naloženo stejně, jako s námi. Když pak starosta Hořovic převod provozu odmítl, jel jsem na okres a znovu jsem se snažil dohodnout na pokračování našeho osovského domova důchodců a to i za podmínek pro nás ekonomicky zcela nevýhodných. Dozvěděl jsem se však, že pokud by okres musel k něčemu takovému přejít, využil by k tomu pravděpodobně vlastní zámek v Králově Dvoře. S pokračováním provozu v Osově se nepočítalo.

Byl konec tisíciletí a já se pokusil vrátit zámku jeho spisovatelskou slávu. Navštívil jsem PEN klub a syndikát novinářů a společně jsme začali spřádat plány veřejné prospěšné společnosti na využití zámku pro spisovatele a novináře. Pak přišla krize v České televizi, která

vodního stavu. Když se natáčel film o Hitlerovi, byly sály vybaveny dobovými nábytkem a obrazy tak věrně, že i můj otec považoval nové fotografie za archivní ze třicátých let. Ale filmování začíná být stále více omezováno a já soudím, že se filmaři stěhují dále na východ. Nechci, aby došlo k tomu, že se někdy řekne, že zámek tu byl stovky let a za nás spadnul. Předpokládám, že letošní rok bude zlomový a že se zrealizují určité plány, ale nerad bych o nich teď předčasně mluvil. S dalšími objekty se musí letos také něco udělat. Rád bych, aby byla opravena škola a upraven zámecký park. Jak už jsem řekl, souviselo to se starostí o les, kterého jsem se svým způsobem zbavil a nemusím se o něj tolik starat.

Jak do dalších let?

Minulý rok byl pro mě osobně rokem negativním. Vstupoval jsem do něho s tím, že začátkem roku jsem se setkal opět s problémem podvádění, což je pro mě lidsky velký problém. Léto bylo ve znamení nebezpečí požárů, otec onemocněl a v listopadu zemřel, dcera byla na operaci. Ale to všechno byly věci, které můžeme těžko ovlivnit. Kdyby si člověk mohl něco přát, svádělo by to k jednoduchým a okamžitým řešením, ale já bych viděl pozitivní budoucnost v dlouhodobé perspektivě. Krátce řečeno, aby všechno fungovalo tak, jak má. Od místní samosprávy, přes stát až k mezilidským vztahům.

Přání do nového roku? Dívat se s pokorou do minulosti a brát si bez povýšenosti to, co naši předkové již ověřili. Nemyslet si, že my dneska v době počítačů a moderních technologií umíme všechno lépe a zkušenosti předků nepotřebujeme. Řekl bych, že lhát je špatné, ale mnohem horší je lhát sám sobě. Emil PALIVEC

(Mezitulky PROVAS - JoK)

V zámeckém parku zněly koledy

DRUHÝ ROČNÍK OSOVSKÉHO ZPÍVÁNÍ U STROMEČKU PATŘIL TRADIČNĚ DĚTEM

Osov – Druhý ročník „Zpívání u stromečku“ se konal předposlední prosincovou sobotu v Osově. V sále místní sokolovny se sešlo kolem 70 dětí v doprovodu rodičů, aby všem zazpívaly a zatancovaly. Sokolovna byla svátečně vyzdobena jednak ukázkami dětských výtvarných prací a jednak kresbami malíře Rudolfa Němečka, které vznikly v Osově a blízkém okolí. Nechyběl ani výběr fotografií z minulých osovských akcí a z historie hasičského sboru. Hasiči společně se sportovci a obecním úřadem akci také finančně podpořili. Další část peněz měli organizátoři z příspěvku obyvatel, darovaných během posvícenského odpoledne. Všechny tyto finance byly použity k nákupu odměn pro všechny zúčastněné děti. Hnací silou celého odpoledne byl pan učitel Petr Kafka, který nejen s dětmi předem nacvičil a v sokolovně předvedl nádherné pásmo vánočních říkanek a zpěvů, ale se skupinou Ideal i spojil jednotlivé bloky programu. Jakmile se setmělo, odebrali se účastníci do zámecké zahrady, kde na ně čekal ozdobený stromeček. Všichni si pak za doprovodu fléten zazpívali tři známé koledy a cestou z parku dostali dáreček. Dětem i rodičům se odpoledne líbilo, některé maminky doporučovaly příští rok program

zkrátit, protože zejména malé děti byly brzy unaveny a vlastního zpívání v zámecké zahradě se nemohly zúčastnit.

Pro nemoc hlavních postav vypadla divadelní fraška. Vypadá to, že frašce prostě není souze- no spatřit světlo světa. Josef KOZÁK

Europajzl fandil a oslavoval

HOSPODSKÝ OBSLUHOVAL A SLAVIL VÝROČÍ SVATBY

Vižina – Poslední den roku 2003 se na hřišti TJ Vižina sehrál od 11 hodin fotbalový zápas mezi místními fotbalisty.

„Grog se vařil ve velkém, jelikož pořádně přituhovalo a při tom se fandilo Spartě a Slavii při silvestrovském derby vysílaném v televizi,“ řekl J. Černý. V Europajzlu se sešlo po 18. hodině kolem 40 hostů. O bohaté občerstvení, uzzené, jednohubky, chlebičky a novoroční guláš se postarali majitelé, manželé Průchovi, kteří v tento den mimo jiné oslavili výročí svatby. Pivo teklo proudem. Nový rok všichni přivítali venku řadou barevných rachejtlí a pokračovali v zábavě. Poslední hosté odcházeli v půl páté ráno. A. Jirkovský zhodnotil silvestrovský večer: „Moc se nám v nové hospodě

líbilo. Dobře jsme se pobavili.“ Několik párů přivítalo nový rok v Neuměteli. Z. Dolanský ho popsal takto: „Sešlo se na 50 lidí, k tanci i poslechu hrála reprodukováná hudba, jedlo se a pilo do sytosti. Největší vytrvalci odcházeli v 7 hodin ráno a v 10 už vyrazila skupinka turistů na tradiční novoroční pochod na Plešivce. Cestou se zahřívají nápoji z domova, na Plešivci si upekli špekáčky a uvařili svařák v kotlíku a při zpáteční cestě zavítali ve Lhotce do hospůdky „U Prejzků.“

Jana FIALOVÁ

Projednají rozpočet

Horymír – První pracovní schůzka zástupců mikroregionu Horymír se koná 15. ledna 2004. Podle předsedy svazku Vladimíra Roztočila bude na pořadu hlavně rozpočet. Jednotliví zástupci by měli na jednání též přinést své návrhy na využití dotace na rozvoj cestovního ruchu, kterou mikroregion v loňském roce nevyužil. Jedním z preferovaných návrhů je vytvoření cyklostezky napříč regionem s vybudovanými odpočívadly.

Z prvního sezení si neslibuje zázraky místopředseda Jaroslav Routa. „Doporučil bych svazku, aby se orientoval spíše na zdroje vody než na plyn. Je o mě známo, že nejsem velkým příznivcem plynofikace,“ dodává. (JoK)

Soutěž

V minulém čísle jsme otiskli soutěžní otázku, ve které jste měli přeložit text z první poloviny 17. století. Do uzavěrky tohoto čísla nepřišel žádný překlad. Proto jsme se rozhodli dát čtenářům ještě jednu možnost zkusit porozumět dalšímu textu ze stejné doby:

I líček mu metali na všeliký způsob, ale ten hausknecht, jsa pod helmem toliko na vočistu, jen smířil se a kunštoval.

Cenu pro vítěze zůstává stejná, dodala ji skupina Třehuska a je to nové CD, které skupina vydala pod názvem „Nad tou strání nad Třebání“ a slavnostně jej pokřtila 29. listopadu v hlásnotřebské České hospodě.

Své příspěvky zasílejte na adresu redakce a o vítězi rozhodne sám kapelník Třehusku Miloslav Frýdl a zpěvačka Pavla Švédová. Josef KOZÁK

Své umění předvedly v osovské sokolovně i malé tanečnice. Foto J. KOZÁK

Z osovského kůru zněla „Rybovka“

KOSTEL NAROZENÍ SV. JANA KŘTITELE BYL PLNÝ A MNOŽÍ POSLOUCHALI VESTOJE

Osov – „Hej, mistře, vstaň bystře...“ Tato slova zazněla 27.12.2003 odpoledne i z osovského kůru. Nejznámější vánoční mši Jana Jakuba Ryby zde posluchačům zprostředkovalo asi 20 (včetně varhaníka, tympañisty a dirigentky) milovníků této nádherné vánoční hudby. Jak? To mi nepřísluší hodnotit, neboť jsem byla jedním z nich. Podle ohlasů lze však soudit, že se provedení Rybovy mše v Osově vydařilo. To, že tuto muziku mají rádi nejen zpěváci, ale celá široká škála lidí, dokazuje i návštěvnost tohoto koncertu. Kostel Narození sv. Jana Křtitele byl plný a mnozí z posluchačů museli vše vyslechnout vestoje. Oceňuji, že vydrželi až do konce, kdy celý kostel zazpíval koledu „Narodil se Kristus Pán“. V úvodu koncertu jsem řekla: „... myslím, že Jana Jakuba Rybu a jeho nejznámější vánoční mši není třeba zvlášť představovat ...“ Ale přece jen, v klidu a teple svého domova si možná někteří rádi něco o autorovi a příp. jeho krásné vánoční mši přečtete. A pokud ne, můžete tyto řádky prostě přeskochit.

Jakub Jan Ryba se narodil 26.10.1765 v Přesticích jako syn učitele, varhaníka a skladatele. Když mu bylo 6 let, přestěhovala se rodina do Nepomuku. Tam také začal malý Jakub Jan chodit do školy, otec ho navíc učil hrát na housle, klavír a varhany. Již z této doby se datují jeho první skladatelské pokusy, které se však nedochovaly. Koncem 70. let 18. stol. se mladý Ryba začal učit základům latinské gramatiky a řečtiny. Otec chtěl dopřát svému bystřému synovi vyšší vzdělání, a proto se snažil získat peníze od některé ze světských nadací; ale marně. Pomoc poskytl nakonec Rybův strýc Jan Vaněček, který ho roku 1780 přivedl

do Prahy na studia do piaristické* koleje. Kromě studia na gymnáziu se Ryba intenzivně věnoval hudbě. Naučil se hrát ještě na violoncello, účinkoval ve svatováclavském semináři a na různých kůrech. Působil také jako stálý varhaník v kostele sv. Salvátora. Když si Ryba začal vydělávat účinkováním na kůrech, varhánicím a prodejem svých skladeb, mohl si dovolit chodit na operu. Seznámil se tak s hudbou skladatelů zejména italské operní tvorby, ale také s hudbou W. A. Mozarta, jehož Figarovu svatbu později v Praze dirigoval. V roce 1784 se dozvěděl o uvolněním místa učitele v Nepomuku, kde sám chodil do školy. Vzdal se tedy dalšího studia a také plánů na uplatnění v pražském hudebním životě. V té době byly totiž zrušeny nadace a nedalo se předpokládat, že by se Ryba za změněných podmínek na školách mohl udržet. Podal proto žádost o učitelské místo v Nepomuku a obdržel tzv. vyčkávací dekret s podmínkou, že přiloží vysvědčení o učitelské způsobilosti. Navštěvoval tedy učitelský kurz a získal atestaci pro výuku na farních školách. Krátce působil v Nepomuku a v roce 1786 odchází do Mníšku, kde se mimo učitelské praxe věnuje také komponování (Slavnostní mše D dur, tři další mše, hymnus Iste Confessor). V únoru 1788 přichází Ryba do Rožmitálu jako nový učitel a prožije zde nejdelší část svého padesátiletého života. Zde se v roce 1790 oženil s Annou Langleovou, se kterou měl celkem 9 dětí. V Rožmitále také složil svá nejznámější díla.

V roce 1788 komponuje Pastorální mši D dur na latinský a český text. Můžeme předpokládat, že hudba pastorálních mší s latinským textem byla účastníkům církevních obřadů

obzvlášť blízká, protože jim připomínala nápevy známých vánočních písní a což teprve, když se v té době ozvala i zhudebněná čeština! Pamětníci mohli tuto mši slyšet o půlnočních obřadech v osovském kostele za doby varhánicění pana Mandy.

V roce 1796 komponuje J. J. Ryba vánoční mši Hej, mistře. Ta je již celá v češtině a během let a staletí se stala nejznámější a nejzpívanější vánoční mší v českých kostelích. V první části (Kyrie) se pastýři dohadují o příčině nočních úkazů, ve druhé části (Gloria) andělské hlasy zvěstují všem narození Vykupitele. V dalších dvou částech (Graduale a Credo) děj pokračuje přípravou pastýřů k cestě do Betléma, v Ofertorii pak vzdávají narozenému dítěti svůj hold. Následující tři části mše (Sanctus, Benedictus a Agnus Dei) jsou děkovnými chvalozpěvy u jesli. V závěrečném sboru pak je připojena prosba o vytožený mír všem lidem dobré vůle.

8. dubna 1815 v lesích nedaleko Rožmitálu (zřejmě pod vlivem postupující endogenní deprese) končí Jakub Jan Ryba vlastní rukou svůj život.

Mirka PLECITÁ
* *Piaristé – mužský řád, založený v Římě r. 1597, v českých zemích působil od r. 1631. Hlavním posláním řádu byla vedle veřejné dobročinnosti také výuka mládeže ve školách všech stupňů. V důsledku především hmotných obtíží, politické situace a zákonných úprav školství v 19. století řada kolejí a jejich školských ústavů zanikla, jen menší počet se jich udržel až do roku 1950, kdy byly definitivně zlikvidovány. (Převzato z literatury: Luděk Jirásko, Církevní řády a kongregace v zemích českých, vyd. 1991)*

Vánoce v osovském zámku

NA DVACÁTÁ LÉTA DVACÁTÉHO STOLETÍ VZPOMÍNÁ PAMĚTNICE ANNA ŽINGOROVÁ

Paní Anna Žingorová (narozená v roce 1922) dnes žije na Moravě, ale dětství a mládí má spojené s naším krajem, neboť je chlumeckou rodačkou. Aby jako malá nemusela denně absolvovala namáhavou pěší túru do školy v Osově – měla totiž nemocné srdce – bydlela rok u příbuzných v osovském zámku. Od té doby uplynulo více jak sedmdesát let, ale paní Anna rozená Andělová na zámecký život s láskou vzpomíná dosud: „Dědeček byl šafářem na Orlicku, odkud ho přeložili do Skřípky. Tam se můj tatínek seznámil s maminkou, která byla služkou u schwarzenberského lékaře. Její sestra s manželem také sloužili u Schwarzenbergů, ale když panství zakoupil komerční rada Václav Palivec, zůstali u něho. U strýčka a tetičky Vokáčových na zámku v Osově jsem žila celý rok. Strýček topil v celém zámku a jako výborný jezdec rajtoval koně. S komorníkem panem Jetelem uklízeli. Ti dva byli veškeré mužské služebnictvo. Můj strýček byl taková Máry pro všechno. Vyvažoval paroží, připevňoval je na desky – dalo mu to spoustu práce. Protože se rád napil, tetička mu neustále vyhrožovala, že přijde o místo. Ale pan rada mu všechno toleroval, protože strýček neodbyl žádnou práci. Na zámku byla ještě kuchařka, služka Mařenka a jako majordomus slečna Černožorská, která sestavovala hostiny. Vychovatelka měla na starosti dvě neteře pana rady, Milenu a Haničku, dcery od jeho sestry Emy Valentové, které u něho bydlely. Měl k nim krásný vztah – nevěděl, co by jim koupil. Jednou jim dokonce dal darem poníka Petra i

s bryčkou. On byl člověk velice pozorný. Nikdy nezapomněl na svátky a narozeniny. Strýčkovi vždycky říkával: „Oba jsme Václavové!“ Nezažila jsem, aby někdy služebnictvu řekl něco hrubého. K tomu se nikdy nesnížil.

Na zámku jsem strávila dvoje Vánoce, které tu bývaly překrásné. Ten rok, co jsem zde bydlela, dostalo služebnictvo lišku na krk. Každoročně bývaly zvány děti z osovské školy na oslavu. Hned po příchodu nám všem nabídli k pití vařenou čokoládu. Všude bylo plno pečiva. Každé dítě bylo obdarováno cukrovím na stromeček, různými druhy ořechů, pomerančů, jablek – vším možným, co se dávalo jako kolečka. Kdo byl nemajetný, dostal boty, ponožky a rukavice. Staří lidé obdrželi 200 nebo 300 korun. Pan rada to dělal vždycky, i když nemusel. Nebyl tím nikomu povinován. Vzpomínám si na něho, jak scházel po schodech do vánoč-

ně vyzdobeného sálu, nádherně oblečený – slušelo mu to, byl chlap jako jedle – a za ruce vedl děvčátka Valentových. Tolik jsme se na Vánoce v zámku vždycky těšili – hlavně jsme pokaždé chtěli hned vědět, jestli taková slavnost bude i za rok. Vzpomínka na to je tak hezká, že mi zůstane v hlavě už navždycky.“

Druhá vánoční vzpomínka je z roku 1939 a vypsal jsem ji z kroniky, kde je vedena pod názvem „Polévková akce“:

„Při zdejší škole bylo zřízeno Rodičkovské sdružení pro podporu chudých dětí. Členy stali se rodičové dětí a příznivci školy. Hned byla zahájena polévková akce. Polévka se vyvažovala v obou hostincích pro 60 dětí. Finanční náklad byl kryt příspěvky a dary. Pan komerční rada V. Palivec daroval jako každoročně školním dětem 1.800 Kč jako vánoční dar.“

Marie PLECITÁ

Plánované akce v podbrdském údolí

7.2. ... III. Masopust Svinaře
14.2. ... II. Masopust Osov
21.2. ... XV. Masopust Zadní Třebañ
13.3. ... Den osovských žen - Osov,
večer Kabaret Třehusku a zábava - Osov
Duben ... rybářské závody - Podbrdy
15.5. ... Máje - Osov
Červen ... oslavy 20 let školy - Osov
26.6. ... Letní slavnosti - Leč

10.7. ... III. Svinařský Čochtan
Červenec ... noční rybaření - Podbrdy
17.7. ... Postřížiny (premiéra) - Svinaře
7.8. ... prázdninový den - Osov
18.9. ... jízda historického vlaku
25.9. ... posvícení, muzikál - Osov
18.12. ... zpívání u stromečku - Osov
Informace o dalších akcích rádi zveřejníme.

Karneval byl plný nápaditých masek

JAK PROŽÍVALY PŘEDVÁNOČNÍ ČAS DĚTI V OSOVSKÉ ŠKOLE A ŠKOLCE

Osov – Předvánoční čas v osovské škole přibližuje čtenářům článek místního pedagogického sboru. (PROVAS)

5.12. – V den, kdy malé děti obdarovává Mikuláš a čert nahání hrůzu, se objevila skupina 19 čertů, 2 andělíčci a Mikuláš i ve škole. Nejprve všichni zavítali do školky a pak šli ke svým mladším spolužákům. V nižších třídách se v očích dětí objevily i slzičky, ale odměnou jim byla za zpěv či přednes sladkost od andělíčků. Pár zlobilů se čerti snažili strčit i do pytle, leč marně. Tak jim alespoň pro výstrahu dali kousek uhlí.

Ve čtvrtek 11.12. jsme jeli autobusem do Prahy. Došli jsme na Staroměstské náměstí, kde jsme měli rozchod a možnost nakoupit dárky. Obdivovali jsme vánoční strom a živý betlém. Pak jsme šli na Václavské náměstí do divadla J. Grosmana na WAW SCHOW (černé divadlo). Tam se nám nejvíce líbili pavouci, kteří nám lezli nad hlavami a podél hlediště na nás pršelo, házeli na nás balónky, mohli jsme házet s velkými barevnými míči, poházeli nás papírky, které při zvláštním osvětlení zářily jako sníh. Herci se nám vznášeli nad hlavami. Dva skřítky hráli liliputi. Bylo to moc pěkné.

12.12. vyjela 1. a 2. třída s MŠ do Muzea betlémů na Karlštejně. Děti si zde prohlédly betlémy z perníku, těsta, papíru, dřeva, ořechů a dalších materiálů. Všem se nejvíce líbil velký pohyblivý betlém s postavami z dějin našeho národa.

Téhož dne se žáci 4. a 5. ročníku zúčastnili se svými pracemi výtvarné soutěže na téma „Já a drogy, já a násilí, já a rodina...“ a obsadili krásné 2. místo. Odměnou jim byl veliký dort, který až do školy dovezli zástupci Městského úřadu v Hořovicích, jako vyhlášovatel soutěže, a všichni si na něm pochutnali.

18.12. Čím dál více se přibližovaly nejkrásnější svátky v roce – Vánoce. Vánoce jsou hlavně svátky dětí. Můžeme si sebevíc přát, abychom i my dospělí prožívali totéž, co prožívají děti – málo platné, nikdy to už nebude ono. Aby děti lépe pochopily dobu adventu, vycházel učitelský sbor z publikace „Dětské hry na motivy vánoční poezie“, který nese název Od adventu do Tří králů. „Poctivě jsme s dětmi nacvičovali 14 dní předem, téměř denně, aby si děti osvojily nástupy, věděly kdo s kým a kdy vystupuje,

mluvily nahlas a zřetelně, uměly texty zpaměti. Když už se blížila generálka i v kostýmech, které si děti sehnaly vlastními silami, třetina

všichni jsme si mohli zazpívat, zatančit a oddechnout od školních povinností a těšit se na blížící se Vánoce. (ZŠ Osov)

Od adventu do Tří králů se jmenovalo předvánoční pásmo osovských žáků.

Foto ARCHIV

herců onemocněla. Pochvalu zaslouží všichni, kdo vystupovali a zejména ti, kteří přišli i s chřipkou a horečkou. Na závěr si všichni mohli zazpívat koledy, nakoupit na jarmarku výrobky z keramiky, přírodnin, hedvábí a papíru či posedět při kávě a koláčích,“ shodly se paní učitelky.

19.12. Dopolodním karnevalem, plným pěkných a nápaditých masek, soutěží, dárků a vánočního cukroví předvánoční nálada ve škole neskončila. Sváteční pohoda zavládla i ve školní družině, kde si děti samy připravily pohoštění. Vyráběly pomazánky na jednohubky a výborný ovocný salát. Nechyběly ani koledy a františek, který navodil tu správnou vánoční atmosféru.

20.12. Někteří žáci i většina učitelského sboru se ještě sešla na akci OÚ Osov – Zpívání u stromečku. Prodal se spousta výrobků dětí,

Školní budova v Osově oslaví dvacet let

Osov – Oslavy 20 let trvání nové školy a školky chystají v Osově. Předběžný termín oslav je první polovina června. Organizaci oslav hodlají osovští pedagogové zahájit po tradičním lednovém plese. Předběžně se uvažuje o jakési akademii v areálu školy za účasti pamětníků a představitelů obce, která by se mohla protáhnout až do pozdního večera. Po dětských vystoupeních by následovalo společné posezení u ohně, zpestřené písničkami, scénkami a opékáním buřtů. (JoK)

ZŠ a MŠ Osov zve všechny příznivce tance a dobré zábavy na Tradiční školní ples v sobotu 17. ledna 2004 od 20 hodin v místní sokolovně. Vstupné lidové, tombola bohatá, hudba IDEÁL !!!

Vižina se chystá na plyn

STAROSTA OBCE DĚKUJE OBČANŮM ZA AKTIVNÍ PŘÍSTUP

Vižina – Článek, popisující uplynulý rok v „jeho“ obci, nám poslal vižinský starosta Václav Císař. (PROVAS)

Poslední veřejné zasedání obce se na Vižině konalo 3.12. 2003. Byla zhodnocena práce OÚ a zkonstatováno, že čerpání rozpočtu odpovídalo schválenému rozpočtu a plánované akce byly provedeny. Jedná se o vyčištění a opravení požárních nádrží, opravení křížku, oprave-

ní podlahy autobusové zastávky, průběžná údržba veřejného osvětlení, úklid obce, údržba železniční zastávky a ošetřování obecní zeleně. OÚ ve spolupráci s TJ a SDH uspořádal akce pro děti, posezení pro ženy ke Dni matek a dětem do 15 let byly předány dárkové vánoční balíčky s ovocem. Na rok 2004 zastupitelstvo obce schválilo 2 hlavní úkoly: vypracování a schválení územního plánu a přípravu k zahájení plynofikace. Na závěr bych chtěl poděkovat všem občanům, kteří se podíleli na organizaci akcí a popřát všem úspěšný rok 2004, hodně zdraví, pohody a spokojenosti. Václav CÍSAŘ

Svinařský masopust

Svinaře – Období masopustů zahájí v podbrdském údolí obec Svinaře v sobotu 7. února 2004 v 11 hodin vepřovými hody. Průvod maškar startuje ve 13 hodin a tanečnická začíná ve 20 hodin. Hraje Třehusk. (JoK)

Vižinští hasiči hodnotili uplynulý rok 2003

Vižina – Výroční valné hromady, která se konala 12.12. 2003 v nové hospodě Europajzl se zúčastnilo 36 dobrovolných hasičů. Pan starosta přivítal všechny hosty, děti zazpívaly koledy, všichni si vyslechli výroční zprávu, zprávu revizorů, několik přítomných se zapojilo do diskuze a pak následovalo občerstvení. Hasiči ani v novém roce nezahálí a zvou vás:

v sobotu 7. února na Hasičský ples s tombolou. K tanci a poslechu na sále Klubu Vlasta zahraje J. Kosař, vstup 30,- Kč.

Rozsáhlejší článek o činnosti SDH Vižina přineseme v příštím čísle PROVASu. (jf)

Zápis

Zápis dětí do 1. třídy ZŠ OSOV se uskuteční 23. ledna 2004 od 13 do 15 hodin v budově ZŠ (učebna 1. ročníku).

Rodiče k zápisu přinesou občanský průkaz a rodný list dítěte

Kozákovi chybí základní slušnost

OSOVSÝ OBČAN SE CÍTÍ URAŽEN UVEŘEJNĚNÍM SVÉHO JMÉNA V PROVASU

Podávám stížnost na p. Josefa Kozáka, člena a redaktora informačního občasníku "PROVAS". Dne 13. listopadu 2003 vyšel v uvedeném občasníku článek „Hasiči se modlili, aby nedošla voda“, ve kterém bylo uvedeno mé příjmení následujícím způsobem: „Bylo úterý 13:45 hodin a Peták... přiběhl“. Nebudu ani dále rozvádět, že popis události plně neodpovídá skutečnosti.

Zdá se, že panu Kozákovi chybí základní občanská slušnost, jestliže je schopen takto ve veřejném listě uvádět mé příjmení.

Předpokládám, že záležitost projednáte a náležitým způsobem na ni budete reagovat.

Ing. Jiří Peták, agronom Zem. společnosti
H+M a občan obce Osov

Vážený pane Petáku, mé stanovisko k Vaší oficiální stížnosti je následující: nemohu popřít, že způsob, jakým bylo Vaše příjmení v textu uvedeno, zapříčinil, že celá formulace vyzněla poněkud nešťastně. Na druhou stranu však musím konstatovat, že zmíněná pasáž článku byla citace, slohový prostředek publicistického stylu nepostradatelný pro kvalitní novinářskou práci, na který se nevztahují tak přísná obsahová kritéria jako na jiné části textu. Autentické záznamy promluv relevantních osob přispívají ke vzniku věrnějšího a živějšího obrazu skutečnosti. Redaktor PROVASu Josef Kozák se tudíž nedopustil prohřešku proti zásadám žurnalistické etiky. Je mi líto, že Vám obsah měsíčníku PROVAS způsobil nepříjemnosti, nestalo se to záměrně. Věřím, že nám i přes toto malé nedorozumění zachováte svou přízeň.

Jiří BOLINA,
odpovědný redaktor měsíčníku PROVAS

Vážený pane Petáku, informační občasník PROVAS vznikl proto, aby lidi informoval o dění v jejich obcích a okolí. V žádném případě není jeho cílem někoho urážet. Ve svých článcích se snažím co nejlépe popisovat události, k nimž dochází a o kterých si myslím, že budou čtenáře zajímat. K tomu, aby se nejednalo jen o suché konstatování, ale aby článek odrážel i patřičnou atmosféru, používám všech prostředků, které nám dává náš krásný český jazyk k dispozici. Vámi zmiňovaný článek začínal citací starosty osovských hasičů Josefa Chvojky a právě v ní bylo uvedeno Vaše jméno. Rozhovory s ním a ostatními zasahujícími hasiči jsem vedl přímo na místě požáru a přesnou citaci jsem se snažil vyjádřit právě onu atmosféru chvíle. V běž-

Hledače pokladu zkosily nepřátelské viry

Osov - Letošní předvánoční soutěž, jejíž propozice vyšly ve zvláštním vydání PROVASu, skončila bez vítězů. Mocná chřipka zkosila udatné hledače pokladu hejtmana Bořka z Kalicha, takže celou situaci vyřešili organizátoři tak, že poklad sami vyzvedli a na předvánočním posezení ho hledačům předali. (JoK)

Do nového roku přejí PROVASu:

L. Choc: Aby se rozvíjel a měl co nejvíce článků.

M. Novotná: Aby se dařilo.

J. Rouda: Ať přibývají čtenáři, ať je aktuální a dostupný i na internetu.

Z. Veverka: Aby tu byl moc moc dlouho.

P. Podubský: Ať píše stále tak hezky.

né mluvě totiž skoro nikdo nepoužívá plného jména, natož titulů.

Na rozdíl od Vás si nemyslím, že uvedení samotného příjmení nějakým způsobem snižuje čest dotyčného člověka či ho snad dokonce uráží. Stačí nahlédnout do celostátních novin, kde jsou tímto způsobem „znectivováni“ většinou vládní představitelé. Pokud si i nadále myslíte, že samostatné uvedení Vašeho příjmení Vám způsobilo újmu, přijměte, prosím, moji omluvu.

Uvádíte dále, že popis události neodpovídá skutečnosti. Já jsem čerpal informace od již

zmíněných osovských dobrovolných hasičů, dále pak od velitele zásahu Vlastimila Kroupy z profesionálního hasičského záchranného sboru a od mluvčí berounské policie, která celý případ vyšetřuje. Domnívám se, že jsou to dostatečně důvěryhodné zdroje. Pokud máte nějaké další informace, rádi je v PROVASu otiskneme.

Vaši poznámku o základní lidské slušnosti jsem nepochopil, ale to může být tím, že co se zdá, je jen sen.

S pozdravem

Josef KOZÁK,

Hnací motorem předvánočního „Zpívání u stromčku“ byl Petr Kafka (druhý zleva).

Foto J. KOZÁK

PROVAS má rok za sebou

Podbrdsko – Informační list podbrdského údolí, zvaný PROVAS oslavil rok života. Od prvního čísla před rokem, které vyšlo v nákladu 150 výtisků, se počet čtenářů více než zdvojnásobil. I rozsah je dvojnásobný. Zatímco první číslo roku 2003 mělo 4 strany, od čísla 9 jich je pravidelně 8 a některé příspěvky se

nevejdu. PROVAS je šířen do okolních obcí, kde našel své pravidelné čtenáře a v některých i pravidelné dopisovatele. (JoK)

Silnice nebo kluziště?

Osov - Kluziště připomínala první novoroční víkend křižovatka u osovské fary. Řidiči přijíždějící od kostela nebyli schopni na kluzké silnici své vozy téměř ubrzdít a jen šťastnou shodou okolností nedošlo k žádné havárii. O týden později byla situace podobná. „Dokud zde jezdil Rouda ze Chlumce,“ řekla PROVASu Miluše Chvojková z Osova, „byly silnice protažené a sjízdné. Teď se k nám nemohla dostat ani sanitka.“ (JoK)

Z kroniky

Životní výročí slaví:

* Řezníčková Vlasta, 75 let

* Eiseltová Božena, 80 let

* Táborský Josef, 80 let

Z redakční pošty - O názvu rumu

V nastalém pozdvižení kolem budoucího názvu národem milovaného rumu mnozí přemýšleli, jaká by mohla být nevhodnější náhrada tak bytostně zažitého pojmu. Nakonec někdo přišel s názvem „tuzemák“, kterážto slovo je nejen bez fantazie, ale také je to slovo hrubé, vyvolávající neodbytnou představu „sanktusáka“. Ale protože rumu holdují také mnozí noblesní lidé, chovající se ve velké účt, aniž by tím utrpěla jejich důstojnost, nezaslouží si tento nápoj takové dehonestující označení. Kromě toho, budeme-li rum nahrazovat v jiných výrazech, co pak říci na spojení tuzemákcajs, tuzemákburak, tuzemákrajch, batuzemák, zkotuzemákpovanný nebo fótuzemák. Není-liž to fujtajbl?

Jsem tedy ve stejné situaci, jako když s přicházejícími novými předměty nastává problém jejich označení českým výrazem. Nabízí se použití nějakého staročeského slova, které již ztratilo svůj původní význam nebo se používá jen zřídka a to ještě jen v historických románech. Ale protože málokterý vzdělanec je ochoten se touto otázkou zabývat, žádný vhodný ekvivalent k různým těm e-mailům, mobilům, televizím, softwarům se nenašel. S pitím by to zřejmě mělo být jinak a to s ohledem na celoživotní pracné a drazé získané zkušenosti. A tak se přímo nabízí místo napříště nepoužitelného názvu „rum“ používat k označení předmětného nápoje slova „truňk“, které je libozvučné, ba i zvukově příbuzné a u nějž by bylo ke škodě, kdyby upadlo zcela v zapomnění. Skoro se dá říci, že i dobrý „tuzemák“ se dá jen chlastat, zatímco „truňk“ by se dal třeba i jen popíjet.

Alexander KLIMEŠ

Jaký bude „Horymír“ za deset let?

DOBŘÍ NEBO ŠPATNÝ ŽIVOT V PODBRDSKÉM ÚDOLÍ ZÁLEŽÍ NA KAŽDÉM Z NÁS

Netradiční přání do nového roku přišlo od Ekologického sdružení ochránců přírody ze Chlumce. (PROVAS)

Dobrý den. To, co tady před vámi leží, tak to není žádná velká fantazie. Je to pokus o nastínění reality, mozaika, která byla poskládána na základě rozumových úvah. Zkušenosti z reálné obecní politiky, znalost trendů a odhady setrvačnosti nám pomohly formulovat to, co tu vidíte. Berte to jako naši vizi, jak by naše okolí mohlo vypadat.

A proč to je ve dvou verzích? No protože máte na výběr – zvolte si tu, která vám víc vyhovuje. No a ještě drobné detaily – kde se to odehrává. Takže čas: 1. 5. 2014, 12.00 hod; místo: Studený vrch, rozhledna. A kdo to psal?

Redaktor místního plátku.

Zdravím čtenáře našeho listu z vrcholu Studeného vrchu, od rozhledny Baba. Dnes, kdy všichni slavíme 10. výročí připojení k EU, tak dnes je tu s námi nejen dav turistů z celého okolí, ale také shromáždění starostů našeho mikroregionu. Dnes mezi sebou vyberou druhého představitele regionu, novodobého Horymíra. Ten první má za sebou velmi aktivní období, kdy se naše obce a krajina úspěšně rozvíjela. Měli bychom tedy zhodnotit, co se nám za uplynulých 10 let povedlo. A vezmeme to stručně a jasně – po jednotlivých oblastech. Těmi jsou – bydlení, stav životního prostředí, kriminalita, kultura, sport a rekreace, zaměstnanost.

Bydlení – v obcích byly vytvořeny podmínky pro zástavbu proluk a územní plán je schvalován až po důkladném projednání se všemi občany, kteří mají o projednání zájem. Vesnice a městečka si uchovaly svůj ráz a nehyzdí je novodobé okrajové čtvrti ve stylu Dallas, jako tomu je v jiných lokalitách. Obyvatelé mají zajištěny všechny podmínky – mají k dispozici kvalitní vodu, jsou připojeni na kanalizaci, nad domky se nevznášá kouř ze spalování uhlí, protože většina domků je vytápěna plynem. Každému zájemci o koupi volné parcely a výstavbu domku je poskytnut standardní servis – vše si najde na internetu, podrobnosti mu sdělí informační oddělení obecních úřadů. Úřady jsou tu pro lidi a ti si jich za to váží.

Životní prostředí je to, co sem táhne zájemce o bydlení a rekreaci. Krásné a čisté lesy, čistý vzduch, nikde žádná skládka. Mladé rodiny zde chtějí bydlet – do Prahy je to kousek a malým dětem na zdravém vzduchu svědčí. Dopravu do Berouna, na Dobříš a na okraj Prahy pro místní zajišťují vedle lokálky rovněž spolehlivé a rychlé mikrobusesy.

Kriminalita – každá obec má svého strážníka. Ten je spojen se svými pomocníky, kteří

monitorují, zda se v jednotlivých částech obce neděje nic nekalého. Chatové osady jsou přes týden napojeny na poplašná čidla a televizní kamery. Vykrádání domků a chat ustalo, zloději a bezdomovci se přesunuli jina.

Kultura, sport a rekreace – mikroregion těží ze svých předností. Rekreačním nabízí levné i standardní ubytování, k dispozici je široká nabídka stravovacích služeb. Cyklisti, orientační běžci, jogíni a turisté využívají nabízeného servisu a rekreační střediska mají skoro 70% vytíženost. Kalendář akcí mikroregionu je bohatý a různorodý. Oblíbené jsou tradiční akce jako máje, posvícení, masopust, čarodějnice, dětský den, novoroční výstup na Plešivec, ale i novější, jako např. soutěž o nejrychlejší výstup na Babu (startuje se ze Žižkova) nebo o místního žrouta. Pravidelně jsou pořádány místní zábavy, které jsou organizovány neziskovými sdruženími. Kemp u lesa, který je obsazen převážně na jaře a v létě, je místem, kde se konají soutěže pro děti a dospělé – soutěže v různých disciplínách. V zimě se koná masový závod v běhu na lyžích. Startuje se na Jeleních paloukách, cíl je v Osové. Není-li sněh, pomáhají se zasněžením sněhová děla. Mezi místní atrakce patří hlavně zrenovovaná rozhledna Baba, kostel a kostnice ve Skříplu, zámek v Osové, Šemíkův hrob a rekonstruované keltské hradiště. Rozhledna na Babě je přístupná od dubna do září, rozhled je velkolepý, vidíte odtud celý region jako na dlaní. Místním se ve spolupráci s lesy podařilo upravit celé okolí a zajistit občerstvovací služby pro turisty. Na Šiberně vyrostl Dům přátel jógy a vedle něj hotel pro seniory. Obě zařízení jsou vyhledávána hlavně Pražáky, kteří to sem mají blízko a využívají dobrého dopravního spojení.

Zaměstnanost – to je to, co mikroregionu přinesl jeho rozvoj zaměřený na turistiku. Většina obyvatel pracuje ve službách, zajišťují dopravu, rekreačních zařízení a kulturu.

Průmyslová zóna pod Brdy

Zdravím čtenáře našeho listu z nádraží Osov. V den, kdy se v celé republice slaví 10. výročí připojení k EU, probíhá zde demonstrace občanů proti stavbě kaolinky a spalovny odpadu, která má vzniknout v prostoru mezi nádražím a Velkým Chlumcem. Obyvatelé okolních obcí zde protestují proti záměru obecních zastupitelů a místní mafie, kteří zcelili pozemky a nabídli je k průmyslovému využití.

Měli bychom tedy zhodnotit, co se nám za uplynulých 10 let povedlo. A vezmeme to stručně a jasně – po jednotlivých oblastech. **Bydlení** – v obcích nebyly vytvořeny podmínky pro zástavbu proluk a územní plán je schvalován bez projednání s občany. V obcích se prováděly hloubkové audity a finanční kontroly, některé obce musely vrátit poskytnuté dotace a zaplatit pokutu za to, že dotace nebyly využívány k tomu, k čemu byly určeny. Obce ztratily svůj ráz a hyzdí je novodobé okrajové čtvrti ve stylu Dallas. Obyvatelé nemají zajištěny podmínky k bydlení – nemají k dispozici pitnou vodu (některé obce musely vrátit dotace na vodovod), nemají dosud vybudovanou kanalizaci, nad domky se vznášá kouř ze spalování uhlí, protože většina domků není vytápěna plynem. Zájem o koupi volné parcely a výstavbu domku ustal, lidé jdou raději bydlet tam, kde jsou lepší podmínky a kde jsou úřady pro lidi a ne lidi pro úřady.

Životní prostředí se nezlepšilo. Lesy jsou načerno káceny, odpadky lze nalézt i na těch

nejméně pravděpodobných místech. Všude leží igelity a PET lahve. Obyvatelé a chataři spalují veškerý odpad na zahradách, extrémním případem je chatař, který sotva v pátek shrabe listy, tak ho zapálí a až do neděle přikrmuje dalším. Dopravu do Prahy již nezajišťuje lokálka, kterou zrušili a nahradili staršími karoškami. Nejvíce však krajinu postihne připravovaná stavba kaolinky a spalovny odpadu.

Kriminalita – stále na stejné úrovni, jako v roce 2004. Je to dáno převážně tím, že se ve starších a opuštěných domcích usadili tuláci a bezdomovci, kteří se přes týden snaží najít něco, co by mohli zpeněžit. Obce se staly rovněž několikrát cílem organizovaného letního nájezdu bezdomovců.

Kultura, sport a rekreace – mikroregion nedokázal vytěžít nic ze svých předností. Rekreačním chybí nabídka ubytování a stravovacích služeb. Kalendář akcí obsahuje jen tradiční akce, které pořádají místní aktivisté dlouhá léta a bez pomoci úřadů. Mám na mysli máje, posvícení, masopust, čarodějnice, dětský den a novoroční výstup na Plešivec. Mezi místní atrakce měla patřit hlavně rozhledna Baba, byla však koupena jedním zbohatlíkem, který k ní nikoho nepustí.

Zaměstnanost – to je to, co obce nejvíce trápí. Jedinou možností bude nabídka uplatnění v budované spalovně a kaolince.

Která varianta je reálnější? To můžeme ovliv-

nit my všichni, když se budeme starat (nestarat) o to, jak funguje naše obecní zastupitelstvo a když přiložíme (nepřiložíme) ruku k dílu. Když se vám něco líbí, dejte to najevo. Když ne, ozvěte se. Jak bude náš mikroregion za 10 let vypadat je opravdu jen na nás. A to není žádná fantasmagorie, to je realita!

PF 2004 přeje

Sdružení za ekologický rozvoj krajiny

Výlet na Plešivec skončil u svíčkové

NOVOROČNÍ CESTA TURISTŮ SEVERNÍCH SVAHŮ BRD VEDLA KRÁSNOU ZIMNÍ KRAJINOU

Plešivec – Byl jsem požádán, abych seznámil čtenáře PROVASu s vánočními a novoročními akcemi Turistů severních svahů Brd. Takže nejdrív shrnutí: 27.12. nás šlo nejvíc - 33 + 3 psi a naším cílem byl Hradec, partyzánské pomníčky, rozhledna na Babě a krocan na Žižkově (v hospodě v Malém Chlumci). 31.12. akci zajišťovala naše jižní sekce (dobříšská, posílená modřanskou) a to šlo 15 lidí. Sraz byl v poledne na Stožci a pak se šlo s kratšími a delšími přestávkami směrem na Dobříš. Skončili jsme „Na Slovance“.

A konečně 1.1.2004 nás bylo 16 (včetně jednoho na běžkách) a vyrazili jsme na tradiční trasu, na Plešivec. Počasí nám přálo. Na Silvestra napadlo asi 12 cm sněhu a sníh svátečně ozdobil celou krajinu. Na Nový rok byla tím pádem cesta náročnější, nebyla prošlapaná a několika šprýmařům se povedlo karavanu svést z cesty (s vysvětlením, že si šli odlehčit do houští, proč šli ostatní za nimi!?). Vyšli jsme z Malého Chlumce a mazali nahoru pod rozhlednu. Tu jsme uctivě obešli a po značce dorazili na Kuchyňku. Tam bylo focení a čekání na běžkaře. Pak se pokračovalo stále stejně, jako každý rok až na Klínek a pak na vrchol Plešivce. Tam již na nás čekali kamarádi ze Lhotky a hlavně náš člen Karel, příslušník německé sekce. Byl oheň, buřty, nějaké to připití a cesta do Lhotky, kde se doplnily tekutiny. A pak se už všichni těšili do Chlumce, kde jsme měli slíbenou svíčkovou (výtečnou!).

Výlet se povedl a slavnostní zahájení turistických akcí v novém roce se jednoduše a prostě vydařilo. A kdo s námi šel? Vedle „staré gardy“ a starých známých ze Chlumce a Muchova šli i nováčci - Vojta z Osova a Špalkovi ze Všeradic. Doufáme, že byli spokojeni a příště půjdou zase! Podrobnosti o svých dojmech z výletu sdělil dlouholetý člen TSSB, Slávek Ježdík: „Ráno jsem vstal jako jindy, snad jen trochu víc utahaný. Z postele jsem vykročil tak rychle, že si ani nepamatuju, kterou nohou, jestli levou nebo pravou. Venku ještě byla tma a já si zabalil buřty, dvě plechovky piva a lahvičku hruškovice. Na návsi byli první muchováci a osovský Vojta, kolem proběhl Drak, že hned přijde, že jde ještě zatopit synovi. Pak přivezli Božku s Beníkem, dorazili nováčci Špalkovi, vrátil se Drak a mohli jsme popojít kus nahoru. Tam nás doplnila Maruša a Maruš, přidali se Frajerovi, Dušan, Jirka a v úplném závěsu

Eliška a Rošťa s běžkama. No a pak se šlo. První přestávka byla na vrcholu stoupání, pod křižovatkou, kde je odbočka na rozhlednu. Na

kolem desátý. Vytřesený a spokojený.“ Chcete být také takhle spokojení a vytřeni? Tak pojďte příště s námi. Martin NĚMEC

Ohýnek a malé občerstvení na Plešivci 1.1.2004.

Foto ARCHIV

Kuchyňku jsme dorazili se zpožděním, protože muchovský Vláda svedl všechny z cesty. Pak se už nebloudilo, zato jsme potkávali staré známé, kteří šli v protisměru. Budto šli oni rychleji a nebo my měli zpoždění – vždycky jsme je potkávali na betonce u rybníčku, tentokrát nás mjeli na hřebenu za Kuchyňkou. Při klesání na Klínek se jako každý rok probíralo, jak by to tu jelo. Vláda tvrdil, že si chtěl vzít igelitový pytel, ale zapomněl na něj – jenže to tvrdil každý rok! Na Klínku bylo asi 10 aut, dorazili tam celé rodiny a měly už před námi náskok. Tak jsme se posílili a vylezli nahoru taky. Nahoře nás bouřlivě vítali. Karel s německým bylinkovým líkěrem za Kuchyňkou šampusem a slivovicí. Pak jsme opekli buřty a šli se fotit. Buřty jsme zapili Kozlem a Bránkem a začali klesat ke Lhotce. Já šel s Drakem a Dušanem vepředu - chtěli jsme ostatním držet místo v hospodě. To se nám povedlo a tím pro mne v podstatě celý novoroční výlet skončil. Do postele jsem se na Nový rok dostal

Tepláková liga udržuje fotbalisty ve formě

Osov, Beroun - Jako každý rok, využívají pro uchování kondice osovští fotbalisté účasti na tzv. Teplákové lize, která se každoročně koná na zimním stadionu v Berouně.

„Je přihlášeno 12 družstev a ty hraji každý víkend mezi sebou, podle losu. Není to o body, ale jen pro radost a na udržení formy,“ prozradil osovský trenér Karel Procházka. V neděli 4.1.2004 remizovali osovští s Nižborem 4:4, o týden později podlehl mužstvu HC Machač 6:3. V sobotu 17.1.2004 ráno od 8:45 je čeká mužstvo Černošic.

Koncem března by měla Tepláková liga pokračovat svojí soutěžní částí. Zúčastněná mužstva budou bojovat o pohár. „Určitě se zúčastníme,“ řekl Procházka. Náklady víkendových utkání si hradí účastníci sami. Hodina pronájmu kluziště stávala 1500 Kč/hodinu. Od nového roku se platí 1800 Kč/hodinu. (JoK)

FRANTA A PF (6)

Píše a kreslí J. Bolina © 2004

